

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267437936.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Tiden dermed fortær, som den ej kunde til være.
Løfven af Kuulen gaaer, den stærke Diurenis HÈrre,
Biørnen af Hul udfar, hand bruger Labben end verre,
Ulfven af Skou oc Klyft, saa fyrig kommer at springe,
Ræfven af Krat oc Gryft, hand priiser fooden ej ringe.
Saadane, her oc der, for Jægere noksom passere,
Svermende strengt en hver ofvr Bierg oc Dale grassere.
Hver sit bedste da gjør men Natten rinder oc vinder,
Hver sit bytte hiemfør, oc hver sin Spiise da finder:
Saa faar Skaberen Lof, som skabte Natten hin mørke,
Diurene til behof, de Lemmer hungrig' at styrcke.
Uglen, om Dagen bliid, for Kragen icke kand blifve,
Mørket oc Nattetiid, da hende føden maae gifve.
Soolen i Middags Stund, kand Aftenbacken ej liide,
Strax Dag ganger paa grund, om Næring vanker hun viide.
Er dog Natten alleen, ej Diur saa blefven til gode,
Men, som huldeste Ven, end oc gaaer Folket til foode,
Dagen os matter ud, veed os med Trældom at spæge,
Natten er Dokter good, de trette Lemmer at læge.
Natten vor Omhu stoor, (naar Hofved stickis i Pudon)
Sticker i Graf oc Jord, vi Sorgen sofve foruden:
Mangen gaar krank i Seng, ham Natten siden *curer*er,
Mangen i hø oc eng, sin Kraft om Natten formeerer.
Dug oc leddige Disk, som Dagen dekker oc breder,
Natten med Sild oc Fisk, saa herlig pryder oc Klæder.
Kortvil oc tiids fordrif, hvorpaa mand meget spenderer,
Dig til Natten begiif, med Søfn hun tiiden fortærer.
Duggen om Natte tiid, bedst Luft oc Marken forlesker,
Dagen saa heed oc bliid, tilforne krenker oc qvetsker.
O du ædele Nat (ô Nattens Skabere kiere)
Nyttelig est du sat, skøn mon din Virkelse være.
Vare du icke til, ret Usle skulde vi skriide,
Dagen, med eget Spil, gaf ej at brænde, samt biide.
Men som Vinteren tær, hves Somren alleene beskærer;
Natten saa gifver hver, hves siden Dagen fortærer,